

Anbefaling for en Forhøjelse af den begærte Bevilling til Lærer Mathiassen i Mullerup, som det ærede Medlem har fremsat i sin første Tale. Naa, det vilde jo føre for vidt, om man vilde optage enhver fremsat Ytring, dermed ogsaa saadanne, der ikke indeholde direkte Spørgsmaal, Kritik eller lignende. Men naar det ærede Medlem nu deraf har villet slutte, at jeg altsaa er enig med ham og derfor vil foreslaa det søgte Tilskud betydelig forhøjet, maa jeg dog tage Forbehold overfor en saadan Slutning. Størrelsen af det af mig foreslaaede Tilskud er naturligvis fastsat efter nærmere Overvejelse, og jeg kan ikke love, at jeg paa Foranledning af det ærede Medlems i øvrigt meget rosende Udtalelser straks skulde sige: Ja, jeg har foreslaaet 300 Kr., men nu vil jeg bede om 1000 Kr.! Jeg paaskønner fuldt ud den vedkommende Lærers Virksomhed med at indsamle og fordele Planter, Genstande o. s. v., som kunne benyttes omkring i Skolerne som Undervisningsmateriale, navnlig ved Undervisning i Naturhistorie. Han har herved vist megen Interesse og gjort mange Skoler Tjenester ved at skaffe dem saadanne Sager. Danmarks Lærerforening har paaskønnet denne hans Virksomhed ved at yde ham i de sidste Aar en aarlig Understøttelse af 50 Kr. Og da den nu har spurgt, om ikke ogsaa Staten vilde yde ham en Understøttelse, har jeg sagt Ja og foreslaaet denne sat til 300 Kr. aarlig, foreløbig i 3 Aar. Lærerforeningen har altsaa foreslaaet 500 Kr., det ærede Medlem siger 1000 og mener, at vi næsten ikke kunde være bekendt at yde det af mig foreslaaede, de 300 Kr., men jeg hørte dog intet om, hvorfor vi nu skulde springe saa højt, endogsaa til det dobbelte af, hvad Lærerforeningen har foreslaaet og andraget om. Selvfølgelig paaskønner jeg en varm anbefaling af en Mand, til hvem jeg har søgt en Bevilling; men der skulde dog kunne fremsættes ny og særlige Momenter, for at jeg straks skulde gaa op til det 3-dobbelte — og mere end det — af, hvad jeg har foreslaaet, og saadanne fremkom jo ikke. Det ærede Medlem udtalte, at af denne Bevilling skulde vedkommende Lærer blandt andet udrede Porto for Sagernes Forsendelse omkring til Skolerne. Det passer imidlertid ikke. Betingelserne for, at han tilsender en Skole Genstande, er blandt andet, som han bekendtgør, at den paagældende Skole sender 50 Øre til Porto. Maa jeg tilføje, at naar det ærede Medlem

udtalte, at der eksisterer jo ikke Spor af Midler til Almueskolernes Udstyrelse, saa er det ikke rigtigt. Paa Kultusministeriets Budget findes aarlig opført en Konto, der lyder: Til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen som Hjælp til Anskaffelse af Læremidler: 5,000 Kr. Denne Post vil det ærede Medlem finde paa hver Finanslov.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) har anket over den af mig foreslaaede Pension til en afgaaet Skovfoged ved Sorø Akademis Skove. Det ærede Medlem kaldte det af mig stillede Forslag for „utidigt Kniberi“. Dette er en ganske ubillig og ubeføjet Betegnelse, hvad jeg skal paavise. Det ærede Medlem vil have Skovfogedens Pension sat i Overensstemmelse med Loven fra i Aar om Lønninger for Skovfogeder ved Sorø Akademis Skove. Denne Lov fra i Foraaret skulde jeg altsaa give 30 Aars tilbagevirkende Kraft, men dertil har jeg naturligvis ikke fjerneste Bemyndigelse. For at opnaa højeste Pension, $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Løn for de sidste 5 Aar, skal en Embedsmand, som bekendt, have haft kongelig Ansættelse i 30 Aar. Men først ved Lov af 30. Marts dette Aar fik Skovfogederne ved Sorø Akademis Skovvæsen Adgang til kongelig Udnævnelse og dermed Pensionsret. Vedkommende Skovfoged Rolsted fik i Henhold hertil kongelig Udnævnelse og gik saa kort efter af. Hans Pension efter Pensionsloven bliver herefter 206 Kr., nemlig en Tiendedel af Lønnen. Jeg har nu foreslaaet denne Pension af 206 Kr. suppleret med en Understøttelse paa 1,000 Kr., saaledes at Pension og Understøttelse i alt blive 1,206 Kr. Havde Loven af 30. Marts i Aar været gældende i de sidste 30 Aar, saaledes at vedkommende Skovfoged havde haft kongelig Udnævnelse i 30 Aar, havde hans Pension nu været 1,282 Kr. Nu er det jo en bestemt Regel, fastholdt af Finansministeriet og ligeledes absolut fastholdt af Rigsdagen, at en Understøttelse, der bevilges en ikke-pensionsberettiget, og altsaa træder i Stedet for en Pension, skal være noget mindre, end hvad der havde tilkommet den paagældende i Pension, hvis han havde været kongelig ansat og pensionsberettiget. I ældre Tid holdt Finansministeriet paa, at den skulde ligge mellem Halvdelen og to Trediedele af, hvad der ellers vilde have været hans Pension. Man har efterhaanden strakt sig videre, først op til to Trediedele og siden endnu højere, men Finansudvalget har altid holdt paa, at Forskel